

### בטח בה לב בעלה.

מדרש תנחומא תזריע - פרק ו

• אדם כי יהיה זש"ה מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיו קולות (איוב לה) א"ר יהושע דסכנין בשם רבי לוי בערביא קורין לשער שטפא שכל שער ושער שבאדם ברא לו הקב"ה מעין בפני עצמו לפי שאיוב קורא תגר ואמר אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם (שם ט) על חנם הקב"ה הביא את כל היסורין האלו עלי א"ל אליהוא ח"ו חלילה לאל מרשע ושדי מעול אלא כי פועל אדם ישלם לו וגו' בכל מדה שהוא מודד הוא מביא עליו רבי אבין אביו בשם רבי אבא בר כהנא אומר אין הקב"ה מודד בבת אחת שנאמר (שם לד) כי פועל אדם ישלם לו (ס"א בכפישה) אלא הכל במשפט שנאמר (תהלים ח) כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים א"ל הקב"ה לאיוב אפי' השער שעליך מעין עשיתי לו ומדה נתתי לו מי פלג לשטף תעלה וגו' (איוב לד) **מעשה בכהן אחד שהיה רואה את הנגעים** מטה ידו בקש לצאת לחוצה לארץ קרא לאשתו אמר לה בשביל שבני אדם רגילין לבא אצלי לראות את הנגעים קשה עלי לצאת מעליהם אלא בואי ואני מלמדך שתהא רואה את הנגעים אם ראית שערו של אדם שיבש המעין שלו תהא יודעת שלקה לפי שכל שער ושער ברא לו הקב"ה מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו יבש המעין יבש השער אמרה לו אשתו ומה אם כל שער ושער ברא לו הקב"ה מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו אתה שאתה בן אדם כמה שערות יש בך ובניך מתפרנסין על ידך לא כל שכן שיזמן לך הקב"ה פרנסה לפיכך לא הניחה אותו לצאת חוצה לארץ

- השיער – תמיד צומח. תמיד מתקדים. הקב"ה דואג לו . כל שערה יש לה מעיין. אישי. כאשר מדובר בתנועות חיים- הקב"ה מנהל את זה בעצמו. מביא את הברכה בעצמו.
- הכהן – מלמד את אשתו.
- מה ידועת האשה שהוא לא יודע? יש כאן סוד גדול. החיבור לחיים. חוה. חווייה. הדרשה מצד אחד והחיים מצד שני. חווייה . מילה חדשה יחסית.
- לא הניחה אותו. משמע שהוא רצה לצאת לחול והיא לא נתנה לו. יכולת עצמית. עצם. נקודת העצם. אם זו אמת אז היא אמורה לרדת עד הסוף. אמורים לחיות לפיה. לא רק לדרוש אותה.

- אם פרנסה מגיעה ישר מידיו של הקב"ה – אז אין לך מה ללכת לשום מקום אחר.
- הקב"ה מפרנס אותך בזה הרגע. מחייה את השערות שבך. וגם אתה יש אחרים שתלויים בך.
- קשר עמוק בין איש לאשה הוא קשר בו אנהנו מצילים אחד את השני. עוזרים אחד לשני. לעיתים הידע נמצא אצלי- אך החיבור שלו לחיים נמצא אצלי אשתי. הדיבור הזוגי יש בו כדי לקחת אמתיות ולחבר אותם היטב לחיים .